

Datum van de indiening : 26 september 2020

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De leerachterstand opgelopen in het onderwijs door de sluiting van de scholen vanwege de coronacrisis

Drie weken na de start van het nieuwe schooljaar werd in de pers uitgebreid bericht over de leerachterstand als gevolg van de sluiting van de scholen door het coronavirus eerder dit jaar. De achterstand kan oplopen tot een half jaar, zo blijkt uit een onderzoek van de KU Leuven. Die achterstand is veel groter dan verwacht. Onderzoekers vergeleken de resultaten van de interdiocesane -oftewel gevalideerde- proeven bij leerlingen van het zesde leerjaar in het Katholiek Onderwijs van de voorbije zes jaar. Het leerverlies is aanzienlijk, zegt onderwijs econoom Kristof De Witte: "De leerachterstand op wetenschap en techniek is het grootst. Daar zien we dat het effect oploopt tot zelfs meer dan een half schooljaar leerachterstand, gevolgd door Nederlands, Frans en wiskunde."

De minister van onderwijs had ook gevraagd aan de scholen in het begin van het schooljaar nog meer dan anders te testen naar de stand van de kennis en de kunde om desnoods tijdig te kunnen bijspijkeren.

In ons schoollandschap komt daar nog bij dat kinderen die niet in een Nederlandstalige taalachtergrond opgroeien wanneer zij niet op school zijn, snel een deel van de opgepikte kennis weer verliezen.

We kunnen dus aannemen dat een groot deel van de leerlingen kampen met achterstanden en dat de kloof tussen kinderen die thuis wel met Nederlands omgaan en die waarbij dat niet het geval is, nog groter is geworden.

Dat is toch iets om veel aandacht aan te besteden indien we willen dat de achteruitgang van de kwaliteit van het onderwijs in Brussel niet verder achteruit gaat.

Leerlingen die het zesde leerjaar met een achterstand afsluiten, hebben het nog moeilijker dan anders om in het middelbaar aan te pikken. Al snel dreigen dan moeilijkheden op te doemen die versterkt door de moeilijke puberteitsjaren kunnen uitgroeien tot een demotivatie, een snel afglijden in een waterval en uiteindelijk tot een versterking van de gekwalificeerde uitstroom kunnen leiden. En dat alles tegen een achtergrond van schaarse plaatsen in ons onderwijs.

Het is dus zaak de kwaliteitsmeting te versterken om tijdig individueel te kunnen bijsturen en tevens de kwaliteit van het onderwijs hoog te houden. De groei van ons onderwijs die zich afspeelt in het basisonderwijs heeft immers ook gevolgen voor het secundair onderwijs.

Mijn vragen zijn de volgende:

- Hebben we voor Brussel een iet of wat zicht op de opgelopen extra leerachterstand, uit deze of andere onderzoeken?
- Heeft het collegelid zicht in hoeverre in de klassen werd getest aan het begin van het schooljaar en wat daarvan de resultaten zijn?
- Hoe kan men de opvolging van het al of niet halen van leerdoelstellingen op niveau van de scholen en op individueel vlak versterken?

Dominiek Lootens-Stael